

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122206157
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122206157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XXX/XX proti žalovanému F. G., bytom C., H. B. XXX/XX o vrátenie vecí, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/53/2022-33 zo dňa 03. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného vrátenia vecí, a to nového dámskeho bicykla bez bližšej špecifikácie a 25 litrového suda kyslej kapusty, ktoré mu mal ukradnúť žalovaný z dvora na I. J. XX K. C.. Uviedol, že bol na návšteve

u syna na ulici I. XX K. C. (na bicykli), opravoval plot k susedovi (dom L. XX). Pri oprave plotu bol voľný priechod od suseda k susedovi a žalobca mal u syna už vypracovaný 25 litrový kameninový sud plný kyslej kapusty. Syn nebol doma, preto žalobca bicykel zamkol o strom v záhrade a išiel do blízkeho obchodu (vzdialeného asi 100 m), kde sa zdržal asi hodinu a po návrate nenašiel ani bicykel ani sud kapusty, čo môže dosvedčiť suseda M. z domu L. XX. Žalovaný sa domáhal zamietnutia žaloby. Poprel tvrdenia žalobcu a označil ich za klamstvo. Obchod, ktorý tento spomínal, je už 20 rokov zatvorený a mal byť na návšteve u syna na adrese I. XX, kde sa už cca 30 rokov nachádza Hostinec a plot, ktorý mal údajne sused opravovať, kde mal byť voľný prechod, pričom plot je postavený a pozemok riadne oplotený, kde stojí aktuálne novostavba a spomínaný sused je už viac ako 10 rokov mŕtvy. Žiadal vypočuť údajného svedka, pani E. M., ktorá potvrdí jeho nevinu. Je to celé výmysel žalobcu, ktorý nikdy nový bicykel nemal a či mal sud kapusty, nemal žalovaný odkiaľ vedieť. Poukázal na to, že žalobca nie je zdravotne

v poriadku, o čom má informácie od jeho syna a údajná krádež sa mala stať pred cca 20 rokmi, preto netuší, prečo žaloba je podaná až teraz. Na výzvu súdu, aby žalobca predložil doklad o kúpe bicykla, tento nepredložil s odôvodnením, že ho nemá, lebo ho dostal darom od syna k 65-tym narodeninám. Súd vypočul žalovaného a svedkyňu E. M., iné dôkazy nevykonali, pretože ich strany nenavrhli. Svedkyňa E. M. poprela, že by žalobca býval na I. J. L. XX, ani jeho syn tam nikdy nežil, on sa tam prisťahoval cca pred 5 rokmi. Nevidela žalovaného, že by bral z dvora akýkoľvek bicykel, ani sud kapusty a od syna žalobcu sa dozvedela, že jeho otcovi „šibe“, že mu kúpili dámsky bicykel na 50-tku a tento má nepoužitý a hrdzavý schovaný na povale. Súd prvej inštancie po právnej

stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Na základe vykonaného dokazovania súd vychádzal zo zistenia, že žalobca nepreukázal, že veci, ktorých vrátenia sa domáha, sa nachádzali vo dvore na ulici I. XX K. C., že je ich vlastníkom. Nijakým dôkazom nepreukázal, že huteľné veci uvedené v žalobe neoprávnene zadržáva žalovaný, čo je podmienka úspešnosti žaloby podľa § 126 Občianskeho zákonníka a ani svedeckou výpoveďou svedkyne E. M. sa nepreukázalo, že žalovaný tieto veci ukradol a má ich u seba. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého by žalovaný ako plne v spore úspešná strana mal nárok na náhradu trov konania, keďže si žiadne trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a uviedol, že svoju nevinu nevedel G. obhájiť, že to nebol on, čo žalobcovi veci ukradol, žiaden dôkaz neuviedol. Komentuje nepodstatné veci, čo s okradnutím žalobcu nemá nič spoločné. Obchod nebol zatvorený, vymenil sa len majiteľ z potravín. Sused plot opravil a postavil, ale až po ukradnutí žalobcových vecí. Odkiaľ vie, že plot je opravený, postavený, pozemok oplotený a teraz tam stojí rodinný dom. G. klame, že má informácie od žalobcovho syna, že žalobca nie je zdravotne v poriadku, syn nevie, že by sa v tomto čase stretol s G.. Keď je G. pod vplyvom alkoholu, on vtedy nie je zdravotne v poriadku a vtedy premýšľa, čo zlé vykonať. Keď bol pod vplyvom alkoholu, posmešne sa pýtal žalobcu, či hľadá svoj bicykel a či ho už našiel. M. nie je náhodný svedok, ona bola pravou rukou G. a vedela o všetkých jeho prešľapoch. M. vie, že G. ukradol žalobcovi bicykel a sud kapusty. Kto ukradol sud kapusty, povedal žalobcovi nebohý muž náhodnej svedkyne M., že to bol G..

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd rozhodol správne. Nič pánovi B. neukradol, nikdy sa s pánom B. nerozprával. Jeho syn tu nikdy nebýval tak, ako on samotný. Nemá k tomu viac čo dodať. Žalobca znepríjemňuje život žalovanému a naokolo všetkým občanom Trenčína.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že G. klame, že žalobcovi nič neukradol. Ukradol žalobcovi veci, ktoré žiada, aby mu ich vrátil.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

6. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov konania vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil

a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému vydania vecí, a to dámskeho bicykla a 25 litrového suda kyslej kapusty. Žalobca tvrdil, že bol na návšteve u syna na ulici I. XX K. C., u neho mal 25 litrový sud kyslej kapusty, plot k susedovi (dom L. XX) bol opravovaný, pri oprave plota bol voľný priechod, pričom syn nebol doma, preto žalobca zamkol bicykel na dvore o strom, išiel do blízkeho obchodu a po návrate z obchodu nenašiel bicykel, ani sud kapusty. Žalobca mal za to, že uvedené veci odcudzil a zadržáva žalovaný. Súd prvej inštancie vypočul žalovaného a svedkyňu E. M., pričom žalobca žiadne ďalšie dôkazy v priebehu konania nepredložil, ani nenavrhol vykonať.

8. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

9. Žaloba na vydanie vecí predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu, zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi a pasívna legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky

u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod. Pri zamietajúcom rozhodnutí o takto uplatňovanom nároku súd prvej inštancie správne poukázal nielen na absenciu preukázania vlastníckeho práva k veciam, ktoré (dámsky bicykel a 25 litrový sud kyslej kapusty) majú byť žalobcovi zo strany žalovaného vydané, ale aj na nepreukázanie toho, že by mal mať tieto veci žalovaný u seba a odmietal ich žalobcovi vydať. Samotné tvrdenie žalobcu, že veci, ktorých vydania sa voči žalovanému domáha, odcudzil žalovaný, bez ďalšieho neodôvodňuje vyhovieť žalobe o vydanie veci. Na strane žalovaného nie je dôkazné bremeno na preukázanie toho, že tieto veci neodcudzil alebo že ich nemá v neoprávnenej držbe. Naopak, je na strane žalobcu, aby preukázal, že žalovaný mu veci vzal a neoprávnene ich zadržáva. Odvolacie tvrdenie žalobcu o dôkaznom bremene žalovaného a jeho neunesení /že žalovaný nepreukázal, že mu veci nevzal/ nie je správne, pretože pri ochrane vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, teda osobu, ktorá sa ochrany domáha, pretože z existencie tvrdených skutočností o dôvode ochrany svojho vlastníckeho práva vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Žalobca teda musí preukázať, že žalovaný veci zadržuje, že tieto veci v čase vyhlásenia rozsudku aj reálne existujú a že má žalobca k týmto veciam vlastnícke právo. Až po tom, čo žalobca unesie dôkazné bremeno vo všetkých týchto smeroch, je možné jeho žalobe o vydanie veci vyhovieť. Ak žalobca v priebehu konania dôkazné bremeno neunesie, má to za následok, že žaloba voči žalovanému bude zamietnutá. Žalovaný nemá povinnosť preukazovať, že požadované veci nemá u seba, alebo že tieto veci neodcudzil a podobne. Až v prípade, že by sa žalobcovi podarilo preukázať, že žalovaný mu veci vzal a tieto zadržáva, prechádza dôkazné bremeno na žalovaného, ktorý by musel preukazovať dôvodnosť zadržovania, resp. právo na to, aby mal veci vo vlastníctve žalobcu u seba.

10. Odvolací súd mal po preskúmaní veci za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre úspešnosť žaloby o vydanie veci, teda neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o tom, že požadované veci sú jeho vlastníctvom a tieto mu neoprávnene zadržáva žalovaný. Tieto skutočnosti nepostačovalo v konaní len tvrdiť, ale bolo povinnosťou žalobcu tieto tvrdenia aj preukázať. Žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal svoje vlastníctvo požadovaných vecí, ani nepreukázal, že by žalovaný predmetné veci odcudzil a mal ich vo svojej držbe, že ich protiprávne zadržáva a odmieta ich žalobcovi vydať. Svedkyňa E. M., ktorej výpoveď žalobca navrhol ako jediný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, poprela tvrdenia žalobcu a uviedla, že nevidela žalovaného, že by bral z dvora akýkoľvek bicykel, ani sud kapusty. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal svoje tvrdenia, že je vlastníkom predmetných hnuiteľných vecí, ani skutočnosť, že jeho hnuiteľné veci má žalovaný vo svojej faktickej držbe, teda neboli splnené podmienky pre vydanie vecí žalobcovi ako vlastníkovi, ktoré majú byť neoprávnene zadržované žalovaným, preto súd prvej inštancie správne zamietol žalobu ako nedôvodnú.

11. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanému v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).